

Dyslexie

Wat is dyslexie?

Een ander woord voor dyslexie is woordblindheid. Maar woordblindheid is eigenlijk een ongelukkige vertaling: personen met dyslexie zien wel degelijk alle woorden, maar de verwerking van de woorden gebeurt niet zoals het zou moeten. De letterlijke vertaling uit het Grieks is beperkt lezen.

Waarom kan je dyslexie herkennen?

Ondanks de normale intelligentie van een kind zijn er onverklaarbare problemen met lezen en/of schrijven. Toch moet voor men een diagnose kan stellen eerst uitsluiten dat lees -en spellingsproblemen niet voortkomen uit alternatieve oorzaak zoals een slechte leesmethode, onvoldoende begrip van de spelling,... Volgende zaken komen waarschijnlijk voor

- traag lezen
- radend lezen (woorden vervangen, weglaten, verkeerd lezen)
- moeite met bepaalde klanken, zoals het onderscheid tussen uu-ui-eu
- moeite met spelling, veel spelfouten
- moeite met het automatiseren van ei-ij, i-ie, ch-g b-d
- omkeren in lezen en schrijven
- geheugen- en automatiseringsproblemen, bijvoorbeeld in het aanleren van de tafels, het onthouden van namen, dagen en maanden van de week, woordjes leren in de vreemde talen,...
- moeite met het organiseren, plannen van de activiteiten, makkelijk te laat komen etc.

Waar komt dyslexie vandaan?

Dyslexie is waarschijnlijk voor een deel erfelijk. Jongens hebben ongeveer 50% kans op dyslexie als de vader ook dyslexie heeft, meisjes iets minder. Verdere onderzoeken lopen nog.

De oorzaak van dyslexie kan je indelen in 2 soorten:

- ontwikkelingsdyslexie: of aangeboren dyslexie. De lees/schrijfproblemen hebben geen oorzaak in psychische problemen of intelligentieproblemen.
- verworven dyslexie: deze vorm kan je hoofdzakelijk terugvinden bij mensen die een hersenbeschadiging oplopen. In vele gevallen is er ook sprake van afasie, een stoornis in het zich mondeling uitdrukken en/of begrijpen van taal.

Wat kan je er aan doen?

Behandeling van dyslexie is gericht op het vergroten van de leesvaardigheid, het opheffen of verminderen van de beperking, het omgaan met de beperking en het voorkomen van nadelige gevolgen ervan.

Het is belangrijk om weten dat dyslexie geen ziekte is. Er bestaat ook geen medicatie om de symptomen te bestrijden of een oplossing te bieden, het gaat nooit over. Wel bestaan er trainingen om te leren omgaan met dyslexie en alles wat daarbij hoort.

Het is de bedoeling dat je als ouder thuis je kind de kans geeft om zich te ontspannen, dat hij zich begrepen en gehoord voelt en dat hij bij jou als ouder zijn verhaal kwijt kan.

Emotionele steun is essentieel om te voorkomen dat kinderen emotioneel in de knel komen. Ouders spelen daarin een grote rol. Het is daarom belangrijk om open over alle aspecten van dyslexie te praten. Als de prestaties op school tegenvallen, voorkom dan dat het kind het gevoel krijgt een teleurstelling te zijn voor de ouder(s). Als het kind dat voelt, zal het minder geneigd zijn om thuis emoties te uiten. Vraag een kind dus niet alleen 'wat heb je gedaan op school', maar vooral ook 'vond je het leuk op school?'

Focus niet te veel op de leerprestaties, luister zonder vooringenomenheid naar je kind en sluit een gesprek altijd positief af.

Voor meer informatie kan je steeds terecht op dit [mailadres](#)